

«Підступність» гаджетів полягає в тому, що, захопившись грою, діти не помічають втоми, хоча встановлено, що перші симптоми перевтоми зору (неуважність, зниження частоти моргання) виникають вже після 15 хвилин роботи, а після закінчення 25-30 хвилин певні ознаки порушення зору вже можуть бути зафіксовані фахівцем.

Батькам, стурбованим здоров'ям своєї дитини, не варто дозволяти йому грати на комп'ютері в загальній сукупності понад 1 годину в день, по можливості слід відволікати школяра іншими заняттями [2].

Так що ж робити? Фахівці радять виганяти дітей, які липнуть до комп'ютерів і смартфонів, на свіже повітря, тому що під відкритим небом і світла більше, і можливості для тренування очей найрізноманітніші. Вдома слід максимально скоротити час блукання дитини електронною мережею. На жаль, поки немає науково підтверджених рекомендацій щодо того, як довго ми можемо дивитися на дисплей без ризику нашкودити своєму здоров'ю. Тому поки гасло таке: чим менше, тим краще.

Ми не знаємо яким виросте покоління наших дітей, але ми повинні подбати про них і їхнє здоров'я.

Література

1. Вплив гаджетів на дітей: останні дослідження URL: <https://eporada.pp.ua/diti/vpliv-gadgetiv-na-ditei-ostanni-doslidjen> (дата звертання 06.04.2021).
2. Гаджети впливають на зір школярів: як уникнути негативних наслідків? URL: <https://uk.n-life.org/4881-gadgets-affect-the-eyesight-of-students-how-to-avoid> (дата звертання 06.04.2021).
3. Як впливають гаджети на зір URL: <https://www.visiobud.com/uk/2019/12/25/yak-vplivayut-gadzheti-na-zir/> (дата звертання 06.04.2021).

СОЦІАЛЬНО – ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Котко Яна Миколаївна

*викладач кафедри підприємництва, торгівля
та біржова діяльність.*

*Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка*

Вища освіта традиційно користується в українському суспільстві великою довірою і високим попитом. Поступово зростає і впевненість людей у правильності обраної спеціальності чи фаху. При цьому вища освіта відбиває реальну суперечливість процесів, що відбувалися у сфері освіти, вельми критично оцінює досягнутий рівень якості навчання, доступності якісних освітніх послуг та реформи в даній галузі. Одні освітні реформи й інновації у вищій освіті переважно більшістю вітчизняного населення схвалюються, інші ж, навпаки, викликають спротив, який пояснюється передусім недостатньою поінформованістю значної частини суспільства, нерозумінням системного характеру здійснюваних реформ. Все це, на нашу думку, необхідно враховувати, оскільки визначення напрямів вирішення проблем вищої освіти в Україні відбувається переважно турбулентно в умовах дефіциту комунікаційних процесів і зворотнього зв'язку між розробниками реформ та учасниками освітньо – наукового процесу [1].

Згідно даних міжнародного дослідження, присвяченого вивченню можливостей національних систем вищої освіти, що було проведено авторитетною неурядовою організацією OIDEL (Женева), понад 60% жителів України вважають, що українська вища

освітня система забезпечує середню якість освіти. Такий рівень оцінювання свідчить про відповідність дійсності, адже, відповідно рейтингів, Україна посідає 63-тє місце серед 136 країн світу. Проте дослідники одноставно погоджуються, що якісні знання фахівців підприємства є головним фактором його конкурентоспроможності на ринку [2]. Слід також зауважити, що майже 10% жителів нашої країни вважають вищу освіту якісною і доступною, понад 30 % - не доступною, близько 60 % - сумніваються у доступності [3].

Такі сумніви мали би посилювати орієнтацію здобувачів вищої освіти та науково-педагогічних працівників на інтеграцію до європейського науково-освітнього простору через програми міжнародного обміну та програми подвійних дипломів. Натомість переважна частина української емігрує закордоном з метою навчання та одночасної роботи. За результатами аналітичних досліджень міжнародного центру CEDOS, упродовж 2018–2019 рр. за кордоном навчалися 53 тис. українських студентів, лише у Польщі нараховувалося понад 20 тис. студентів [3].

Зрозуміло, що прагнення молодих українців навчатися за кордоном пов'язані, насамперед, із подальшим працевлаштуванням і вищим рівнем доходу, питання відповідності вітчизняної вищої освіти до рівня європейських стандартів та одночасного вирішення соціально – економічних проблем здобувачів вищої освіти залишаються актуальними. Серед таких найважливішими є: підвищення рівня функціональної спроможності; поступове зниження рівня досліджуваної проблематики; стан розвитку та тенденції ринку праці тощо.

Отже, пропонуємо виділити основні напрями впливу на формування позитивного іміджу реформування вищої освіти: рекламування та пропаганда у ЗМІ результатів впровадження освітньо–наукових інновацій, проведення заходів, що передбачають обговорення питань соціально–економічного характеру із студентами закордонних і вітчизняних вишів, впровадження у практику найбільш яскравих і впливових прикладів із досвіду зарубіжного реформування освіти [4].

Таким чином, для вирішення соціально–економічних проблем вітчизняного студентства має бути створений дієвий механізм дослідження, аналізу та надання пропозицій з головних питань розвитку вищої освіти. Процес спільної роботи державних органів і закладів вищої освіти слід розглядати як невід'ємну складову освітньої політики, що не допускає ігнорування поглядів суспільства та використання суджень, що є несумісними з євроінтеграційним напрямком соціально-економічного розвитку країни.

Список використаних джерел

1. Національна доповідь про стан і перспективи розвитку освіти в Україні [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/nrk/Analitichni-materialy/7-natsionalna-dopovid-pro-stan-i-rozvitok-osviti-v-ukraini.pdf>.
2. Левкіна Р.В. Якісні знання як фактор конкурентоспроможності аграрних підприємств / Стан та перспективи розвитку економіки України в умовах глобалізації: теорія та практика: Кол. монографія / Під ред д.е.н. О.О. Непочатенко] / Р.В. Левкіна, А.В. Левкін, В.І. Жила. — Умань: ВПЦ «Візаві», 2013. Ч.1. — С. 159-170.
3. Забезпечення якості у системі професійної освіти і навчання [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://old.mon.gov.ua/ua/activity/education/57/2282/6930/>.
4. Кравець Ю. І. Методика розроблення професійних стандартів на основі компетентнісного підходу : [метод. рек.] / [Кравець Ю. І.] ; Центр сучас. професій і технологій навчання, Ін-т проф.-техн. освіти НАПН України. — Київ, 2015. — 13 с.